

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 423/2012

z dnia 22 maja 2012 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących instrumentów podziału ryzyka dla państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie stabilności finansowej lub nimi zagrożonych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 177,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Bezprecedensowy ogólnosiwiatowy kryzys finansowy i załamanie się koniunktury gospodarczej miały istotny negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i stabilność finansową oraz spowodowały znaczne pogorszenie sytuacji finansowej, gospodarczej i społecznej wielu państw członkowskich.

(2) Chociaż podjęto już zdecydowane działania w celu zrównoważenia negatywnych skutków kryzysu, włącznie ze

zmianami ram prawnych, wpływ kryzysu finansowego na gospodarkę realną, rynek pracy i obywateli zaczyna być powszechnie odczuwany.

(3) Zgodnie z art. 122 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który przewiduje możliwość udzielenia pomocy finansowej Unii państwu członkowskiemu, które doświadcza trudności lub jest istotnie zagrożone poważnymi trudnościami z racji między innymi nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą, rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 ⁽³⁾ ustanowiło europejski mechanizm stabilizacji finansowej w celu zachowania stabilności finansowej Unii.

(4) Decyzjami wykonawczymi Rady 2011/77/UE ⁽⁴⁾ oraz 2011/344/UE ⁽⁵⁾ pomoc finansową przyznano, odpowiednio, Irlandii i Portugalii na mocy rozporządzenia (UE) nr 407/2010.

(5) Grecja doświadczyła poważnych trudności związanych ze swoją stabilnością finansową jeszcze przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 407/2010. W związku z tym pomoc finansowa dla Grecji nie mogła opierać się na tym rozporządzeniu.

(6) Umowa między pożyczkodawcami i umowa w sprawie pożyczki dla Grecji, podpisane w dniu 8 maja 2010 r., weszły w życie z dniem 11 maja 2010 r. Umowa między pożyczkodawcami ma w pełni obowiązywać przez trzy lata okresu programowania, dopóki pozostaną jakiegokolwiek niespłacone kwoty z tytułu umowy w sprawie pożyczki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 15.2.2012, s. 13.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 kwietnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2011/77/UE z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2011/344/UE z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 88).

- (7) Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽¹⁾ przewiduje, że Rada ma przyznać wzajemną pomoc, w przypadku gdy państwo członkowskie, które nie przyjęło euro, będzie miało poważne trudności lub będzie poważnie zagrożone trudnościami związanymi z jego bilansem płatniczym.
- (8) Decyzjami Rady 2009/102/WE ⁽²⁾ oraz 2009/459/WE ⁽³⁾ pomoc finansową przyznano, odpowiednio, Węgrom i Rumunii na mocy rozporządzenia (WE) nr 332/2002.
- (9) W dniu 11 lipca 2011 r. ministrowie finansów 17 państw członkowskich strefy euro podpisali Traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności. Wskutek decyzji podjętych przez głowy państw i szefów rządów strefy euro w dniach 21 lipca i 9 grudnia 2011 r. traktat ten został zmieniony w celu poprawy skuteczności mechanizmu i podpisany w dniu 2 lutego 2012 r. Na mocy tego traktatu europejski mechanizm stabilności przejmie do 2013 r. zadania wykonywane obecnie przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej i europejski mechanizm stabilizacji finansowej. Europejski mechanizm stabilności powinien zatem zostać uwzględniony w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) W konkluzjach z dnia 23 i 24 czerwca 2011 r. Rada Europejska przychylnie przyjęła wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia synergii pomiędzy programem pożyczkowym dla Grecji a unijnymi środkami finansowymi i poparła wysiłki zmierzające do poprawy zdolności Grecji do absorbowania środków unijnych w celu stymulowania wzrostu i zatrudnienia, poprzez skierowanie uwagi na poprawę konkurencyjności i tworzenie miejsc pracy. Ponadto Rada Europejska przyjęła z zadowoleniem i wsparła przygotowywanie przez Komisję przy udziale państw członkowskich kompleksowego programu pomocy technicznej dla Grecji.
- (11) W oświadczeniu szefów państw lub rządów strefy euro i instytucji UE z dnia 21 lipca 2011 r. zwrócono się do Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) o zwiększenie efektu synergii między programami pożyczkowymi a unijnymi środkami finansowymi we wszystkich państwach otrzymujących pomoc Unii lub Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do osiągnięcia tego celu.
- (12) W oświadczeniu członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. szefowie państw lub rządów wyrazili zgodę na zwiększenie wsparcia EBI dla infrastruktury jako środka o charakterze pilnym oraz zwróciły się do Rady, Komisji i EBI o rozważenie dostępnych możliwości nasilenia działań EBI na rzecz wspierania wzrostu oraz o przedstawienie odpowiednich zaleceń, m.in. dotyczących możliwości zwiększenia przez budżet ogólny Unii Europejskiej zdolności finansowania, jaką dysponuje grupa EBI. Niniejsze rozporządzenie ma na celu sprostanie temu wyzwaniu w kontekście zarządzania obecnym kryzysem.
- (13) Realizacja programów i projektów operacyjnych w obszarze infrastruktury i inwestycji produkcyjnych w Grecji napotyka na poważne problemy, ponieważ warunki uczestnictwa sektora prywatnego, a w szczególności sektora finansowego, zmieniły się istotnie w wyniku kryzysu gospodarczego i finansowego.
- (14) Aby zmniejszyć wagę tych problemów i przyspieszyć realizację programów operacyjnych i projektów, a także wzmocnić ożywienie gospodarcze, niezbędne jest umożliwienie państwom członkowskim, które doświadczyły poważnych trudności z utrzymaniem stabilności finansowej lub były zagrożone takimi trudnościami, a którym przyznano wsparcie finansowe na podstawie jednego z mechanizmów wsparcia finansowego ustanowionego w art. 77 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1311/2011 ⁽⁵⁾, przeznaczania środków finansowych z programów operacyjnych na tworzenie instrumentów podziału ryzyka, z których udzielane są pożyczki lub gwarancje, bądź innych instrumentów finansowych, w celu wsparcia projektów i działań przewidzianych w ramach programu operacyjnego.
- (15) W świetle wieloletnich doświadczeń EBI w roli głównej instytucji finansującej projekty infrastrukturalne i jego zaangażowania we wspieranie ożywienia gospodarczego Komisja powinna być w stanie stworzyć, w drodze zawarcia w tym celu umowy o współpracy z EBI, instrumenty podziału ryzyka. Dla zagwarantowania pewności prawnej należy w rozporządzeniu (WE) nr 1083/2006 przykładowo wymienić główne typowe warunki takiej umowy o współpracy. Z uwagi na szczególny charakter instrumentu podziału ryzyka, związany z przewidywaniem kryzysu, przewidziany przez niniejsze rozporządzenie, konkretne i szczegółowe warunki każdej współpracy powinny zostać określone w odrębnej umowie o współpracy, która ma być zawarta pomiędzy Komisją a EBI zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/102/WE z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie udzielenia Węgrom średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty (Dz.U. L 37 z 6.2.2009, s. 5).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2009/459/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie udzielenia Rumunii średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty (Dz.U. L 150 z 13.6.2009, s. 8).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

- (16) Zważywszy na potrzebę zwiększenia możliwości inwestycyjnych, które mogą pojawić się w zainteresowanych państwach członkowskich, Komisja powinna również być w stanie ustanowić instrumenty podziału ryzyka z krajowymi lub międzynarodowymi podmiotami sektora publicznego lub podmiotami podlegającymi prawu prywatnemu, które wykonują zadania z zakresu służby publicznej i zapewniają odpowiednie gwarancje, zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, na warunkach podobnych do warunków stosowanych przez i w stosunku do EBI.
- (17) Aby umożliwić szybką reakcję w obliczu obecnego kryzysu gospodarczego, finansowego i społecznego, instrumenty podziału ryzyka przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny zostać wdrożone przez Komisję zgodnie z art. 54 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.
- (18) W interesie jasności i pewności prawnej definicja instrumentu podziału ryzyka powinna zostać umieszczona w art. 36a rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Instrumenty podziału ryzyka powinny być wykorzystywane do pożyczek i gwarancji, a także do innych instrumentów finansowych w celu finansowania współfinansowanych przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) lub Fundusz Spójności (FS) operacji dotyczących kosztów inwestycyjnych, których nie można finansować jako wydatków kwalifikowanych na mocy art. 55 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, lub na podstawie unijnych przepisów regulujących pomoc państwa. W tym celu należy także wprowadzić odstępstwo od art. 54 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006.
- (19) Państwo członkowskie, która zwraca się do Komisji o skorzystanie z instrumentu podziału ryzyka, powinno w pisemnym wniosku szczegółowo wykazać, dlaczego uważa, że spełnia jeden z warunków kwalifikowalności przewidzianych w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, oraz powinno załączyć do wniosku wszystkie niezbędne informacje wymagane niniejszym rozporządzeniem w celu wykazania, że spełnia określony warunek kwalifikowalności. W swoim wniosku ubiegające się państwo członkowskie powinno też określić programy (przedkładając wykaz proponowanych projektów i potrzeb finansowych) współfinansowane w ramach EFRR lub FS oraz część środków finansowych przewidzianych na takie programy na lata 2012 i 2013, którą chce ono przydzielić na instrument podziału ryzyka. Wniosek państwa członkowskiego powinien zatem zostać przekazany Komisji do dnia 31 sierpnia 2013 r., tak aby Komisja mogła przyjąć decyzję w sprawie udziału ubiegającego się państwa członkowskiego w instrumencie podziału ryzyka najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r. Przed podjęciem przez Komisję decyzji w sprawie wniosku państwa członkowskiego odpowiednie programy operacyjne w ramach EFRR i FS powinny zostać poddane przeglądowi i zmianie zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006.
- (20) Wybrane działania, które kwalifikują się w ramach instrumentu podziału ryzyka finansowego, powinny być albo dużymi projektami, które stały się już przedmiotem decyzji Komisji na mocy art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, albo innymi projektami współfinansowanymi z EFRR lub FS i ujętymi w co najmniej jednym z ich programów operacyjnych, gdy projektom tym brakuje finansowania w odniesieniu do kosztów inwestycyjnych, które mają ponosić inwestorzy prywatni. Wreszcie wybrane działania mogłyby również być działaniami, które przyczyniają się do realizacji celów przewidzianych w krajowych strategicznych ramach odniesienia ubiegającego się państwa członkowskiego oraz w strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności oraz które z uwagi na ich charakter mogą przyczynić się do wsparcia wzrostu i przyspieszenia ożywienia gospodarczego, pod warunkiem dostępności środków w ramach instrumentu podziału ryzyka.
- (21) Ponadto ubiegające się państwo członkowskie powinno określić we wniosku kwotę, która zostanie wykorzystana wyłącznie na rzecz tego państwa członkowskiego w jego alokacji finansowej w ramach polityki spójności zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006 i która może zostać przeznaczona na realizację celów instrumentu podziału ryzyka wyłącznie w ramach zobowiązań związanych z budżetem Unii, na które środki mają być przeznaczone w latach 2012 i 2013 zgodnie z art. 75 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1083/2006, oraz które nie powinny przekraczać 10 % całkowitej indykatywnej alokacji na rzecz ubiegającego się państwa członkowskiego na lata 2007–2013 z EFRR i FS oraz zostać zatwierdzone zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1083/2006. Wreszcie należy zapewnić, by finansowy wkład Unii w instrument podziału ryzyka, w tym opłaty za zarządzanie i inne kwalifikujące się koszty, był ściśle ograniczony do ww. maksymalnej kwoty unijnego wkładu w instrument podziału ryzyka, a budżet ogólny Unii Europejskiej nie był obciążony żadnym dodatkowym zobowiązaniem. Wszelkie ryzyko szczątkowe zawarte w operacjach finansowanych z ustanowionego instrumentu podziału ryzyka powinno być zatem ponoszone przez EBI albo krajowy lub międzynarodowy podmiot sektora publicznego, lub też podmiot podlegający prawu prywatnemu, realizujący zadania z zakresu służby publicznej, wraz z którym utworzono instrument podziału ryzyka na mocy umowy o współpracy. Należy umożliwić temu samemu państwu członkowskiemu, na jego wniosek i w ramach tego samego instrumentu podziału ryzyka, ponowne skorzystanie ze środków przeznaczonych na ten instrument podziału ryzyka lub środków powracających, pod warunkiem że państwo to wciąż spełnia warunki kwalifikowalności.
- (22) Komisja powinna zweryfikować, czy informacje przedłożone przez ubiegające się państwo członkowskie są prawidłowe, a tym samym czy wniosek danego państwa członkowskiego jest uzasadniony, oraz powinna być uprawniona do przyjęcia w ciągu czterech miesięcy decyzji w sprawie konkretnych warunków udziału ubiegającego się państwa członkowskiego w instrumencie podziału ryzyka, która to decyzja powinna mieć formę aktu wykonawczego. Jednak do finansowania z ustanowionego instrumentu podziału ryzyka powinny być kwalifikowane tylko projekty, w odniesieniu do których podjęto pozytywną decyzję o finansowaniu albo przez EBI, albo przez krajowy lub międzynarodowy podmiot

sektora publicznego, bądź też podmiot podlegający prawu prywatnemu, realizujący zadania z zakresu służby publicznej. Ze względu na przejrzystość i pewność prawa decyzja Komisji powinna być publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (23) Ze względu na cel zarządzania kryzysem oraz charakter wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem instrumentu podziału ryzyka, jak również bezprecedensowy kryzys oddziałujący na rynki międzynarodowe oraz załamanie się koniunktury gospodarczej, które poważnie naruszyło stabilność finansową szeregu państw członkowskich, co wymaga szybkiej reakcji w celu przeciwdziałania skutkom dla gospodarki realnej, rynku pracy i obywateli, wskazane jest, by niniejsze rozporządzenie weszło w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1083/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1083/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budżet Unii Europejskiej alokowany na fundusze jest wykonywany w ramach zarządzania dzielonego między państwa członkowskie i Komisję, zgodnie z art. 53 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (*), z wyjątkiem instrumentu, o którym mowa w art. 36a niniejszego rozporządzenia, i pomocy technicznej, o której mowa w art. 45 niniejszego rozporządzenia.

Stosuje się zasadę należytego zarządzania finansami zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

(*) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 36a

Instrument podziału ryzyka

1. Do celów niniejszego artykułu instrument podziału ryzyka oznacza instrument finansowy, który gwarantuje całkowite lub częściowe pokrycie określonego ryzyka, w stosownych przypadkach za uzgodnionym wynagrodzeniem.

2. Państwo członkowskie, które spełnia jeden z warunków określonych w art. 77 ust. 2 lit. a), b) i c), może wnieść część ogólnych zasobów rozdzielanych zgodnie z art. 19 i 20 do instrumentu podziału ryzyka, który tworzy się w drodze porozumienia o współpracy zawieranego przez Komisję z EBI albo z krajowymi lub międzynarodowymi podmiotami sektora publicznego lub podmiotami podlegającymi prawu prywatnemu, które wykonują zadania z zakresu służby publicznej i zapewniają odpowiednie gwarancje, o których mowa w art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, na warunkach zbliżonych do warunków stosowanych wobec i przez EBI (»wyznaczonym podmiotem wykonawczym«), na zapewnianie środków i przydzielanie kapitału na pożyczki i gwarancje, jak również inne instrumenty finansowe przyznane w ramach instrumentu podziału ryzyka.

3. Umowa o współpracy, o której mowa w ust. 2, reguluje w szczególności, co następuje: całkowitą kwotę wkładu Unii oraz harmonogram jego udostępnienia; warunki rachunku powierniczego, który utworzy wyznaczony podmiot wykonawczy; kryteria kwalifikowalności do korzystania z wkładu Unii, szczegółowy podział ryzyka (w tym wskaźnik dźwigni) ponoszonego przez wyznaczony podmiot wykonawczy oraz gwarancje, jakich ten podmiot ma udzielić; wycenę instrumentu podziału ryzyka w oparciu o margines ryzyka oraz pokrycie wszelkich kosztów administracyjnych związanych z tym instrumentem; procedurę składania wniosku i jego zatwierdzania, obowiązującą w odniesieniu do propozycji projektów objętych instrumentem podziału ryzyka; okres dostępności instrumentu podziału ryzyka, a także wymogi sprawozdawcze.

Dokładny podział ryzyka (w tym wskaźnik dźwigni), które zgodnie z umową o współpracy zostanie poniesione przez wyznaczony podmiot wykonawczy, wynosi średnio co najmniej 1,5-krotność kwoty wkładu Unii do instrumentu podziału ryzyka.

Wpłaty do instrumentu podziału ryzyka dokonuje się w transzach zgodnie z planowym stosowaniem instrumentu podziału ryzyka do zapewniania pożyczek i gwarancji służących finansowaniu określonych operacji.

4. W drodze odstępstwa od art. 54 ust. 5 instrument podziału ryzyka stosowany jest w celu finansowania operacji współfinansowanych przez EFRR lub FS w odniesieniu do kosztów inwestycyjnych, których nie można finansować jako kosztów kwalifikujących się zgodnie z art. 55 lub unijnymi zasadami dotyczącymi pomocy państwa.

Można go również wykorzystać do finansowania operacji, które przyczyniają się do osiągnięcia celów przewidzianych w narodowych strategicznych ramach odniesienia ubiegającego się państwa członkowskiego oraz w strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności na mocy decyzji Rady 2006/702/WE (*) oraz które wnoszą największą wartość dodaną do unijnej strategii na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu.

5. Instrument podziału ryzyka jest wdrażany przez Komisję w ramach pośredniego zarządzania scentralizowanego zgodnie z art. 54 i 56 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

6. Państwo członkowskie, które ubiega się o skorzystanie z instrumentu podziału ryzyka, przedstawia Komisji pisemny wniosek do dnia 31 sierpnia 2013 r. We wniosku tym państwo członkowskie udziela wszelkich informacji niezbędnych do ustalenia:

- a) że spełnia ono jeden z warunków, o których mowa w art. 77 ust. 2 lit. a), b) i c), wskazując decyzję Rady lub inny akt prawny dowodzący jego kwalifikowalność;
- b) wykazu programów (w tym proponowanych projektów oraz odnośnych potrzeb finansowych) współfinansowanych z EFRR lub FS oraz części środków przeznaczonych na takie programy na lata 2012 i 2013, której nie chce zainwestować w te programy, tylko zamierza przeznaczyć na instrument podziału ryzyka;
- c) wykazu proponowanych projektów zgodnie z ust. 4 akapit drugi oraz części środków przewidzianych na realizację tych programów w latach 2012 i 2013, której nie chce zainwestować w te programy, tylko zamierza przeznaczyć na instrument podziału ryzyka;
- d) kwoty dostępnej do wyłącznego przez nie wykorzystania w ramach alokacji finansowej na politykę spójności na mocy art. 18 ust. 2 oraz wskazania kwoty, która może być wydzielona na cele instrumentu podziału ryzyka wyłącznie ze zobowiązań budżetowych Unii, które pozostały do zrealizowania w latach 2012 i 2013 na mocy art. 75 ust. 1.

7. Po sprawdzeniu, że wniosek państwa członkowskiego jest prawidłowy i uzasadniony, Komisja, w terminie czterech miesięcy od złożenia przez państwo członkowskie wniosku, aktem wykonawczym przyjmuje decyzję określającą system stworzony w celu zagwarantowania, że dostępna kwota zostanie wykorzystana wyłącznie na rzecz państwa członkowskiego, które ją zapewniło ze swojej alokacji finansowej w ramach polityki spójności zgodnie z art. 18 ust. 2, a także warunki uczestniczenia ubiegającego się państwa członkowskiego w instrumencie podziału ryzyka. Warunki te w szczególności obejmują:

- a) identyfikowalność i rachunkowość, informacje o zastosowaniu funduszy, warunki płatności oraz systemy monitorowania i kontroli;
- b) struktury opłat oraz inne koszty administracyjne i koszty zarządzania;

c) orientacyjny wykaz projektów kwalifikujących się do finansowania; oraz

d) maksymalną kwotę wkładu Unii, którą można przeznaczyć na instrument podziału ryzyka ze środków dostępnych w danym państwie członkowskim, oraz raty, w których nastąpi realizacja.

Decyzja Komisji jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Podjmując decyzję w sprawie wniosku państwa członkowskiego, Komisja zapewnia, aby do uzyskania finansowania z utworzonego instrumentu podziału ryzyka kwalifikowały się jedynie projekty, w odniesieniu do których pozytywna decyzja o finansowaniu została podjęta przez EBI albo krajowy lub międzynarodowy podmiot sektora publicznego, lub podmiot podlegający prawu prywatnemu, który wykonuje zadania z zakresu służby publicznej.

8. Decyzję Komisji, o której mowa w ust. 7, poprzedza przegląd odpowiednich programów operacyjnych w ramach EFRR i FS zgodnie z art. 33 ust. 2.

9. Alokacje finansowe do instrumentu podziału ryzyka są ściśle ograniczone i nie przekraczają 10 % całkowitej indykatywnej alokacji na rzecz ubiegającego się państwa członkowskiego na lata 2007–2013 z EFRR i FS, którą zatwierdzono zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. b). Alokacje finansowe na projekty z ust. 4 akapit drugi niniejszego artykułu ograniczają się do kwot pozostałych po sfinansowaniu operacji, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu. Oprócz całkowitego wkładu Unii w instrumencie podziału ryzyka, zatwierdzonego w decyzji, o której mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, udział Unii w instrumencie podziału ryzyka nie skutkuje powstaniem jakichkolwiek dodatkowych zobowiązań warunkowych ani dla budżetu ogólnego Unii Europejskiej, ani dla zainteresowanego państwa członkowskiego.

10. Wszelkie środki powracające lub kwoty pozostałe po zakończeniu operacji objętej instrumencie podziału ryzyka mogą zostać ponownie wykorzystane, na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, w ramach instrumentu podziału ryzyka, jeżeli dane państwo członkowskie wciąż spełnia jeden z warunków określonych w art. 77 ust. 2 lit. a), b) i c). Jeżeli dane państwo członkowskie nie spełnia już któregośkolwiek z tych warunków, środki powracające lub kwoty pozostałe uznaje się za dochód przeznaczony na określone cele w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego dodatkowe środki na pokrycie zobowiązań wygenerowane przez ten dochód przeznaczony na określone cele dodaje się w kolejnym roku do alokacji finansowej w ramach polityki spójności tego państwa członkowskiego.

(*) Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 22 maja 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. WAMMEN

Przewodniczący
